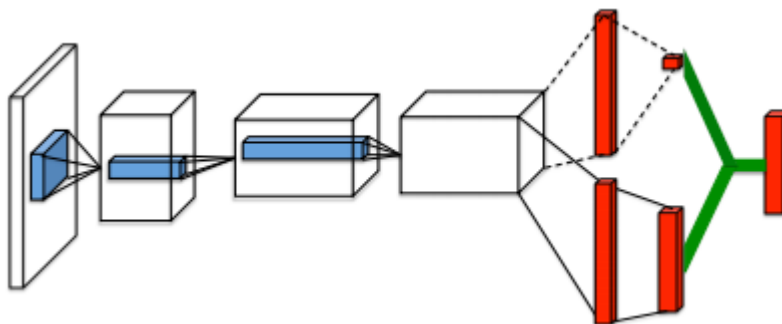

در این مقاله یک معماری جدید به اسم **dueling** ارائه شده است که به صورت صریح بازنمایی **state values** و **state-dependent action advantage** را از طریق دو استریم (**stream**) از هم جدا کرده است. انگیزه اصلی پشت این معماری این است که در بعضی بازی ها، دانستن ارزش هر عمل یا اکشن در هر **timestep** ضروری نیست. برای مثال در **atari game enduro** نیازی نیست بدانیم چه عملی انجام دهیم تا زمانی که برخورد به اتومبیل ها قریب الوقوع شود. این معماری بیشتر به **task** هایی مربوط است که اکشن ها همیشه اثر معنی داری در محیط ندارند.

معماری: مانند معماری DQN است که از لایه های کانولوشنی برای پردازش فریم های بازی استفاده می کند. از آنجا به بعد شبکه به دو استریم جدا از هم تقسیم می شود که قبلا به آن ها اشاره کردیم. بعد از این دو استریم آخرین ماژول برای ترکیب **state-value** و خروجی **advantage** است. معماری گفته شده به شکل زیر است. خروجی شبکه مجموعه ای از **Q value** ها میباشد که هر کدام برای یک اکشن است.

همان **state-value** است که مقدار یکی از استریم ها را تشکیل می دهد. $V(s; \theta, \beta)$

همان **advantage** است که دومین استریم را تشکیل می دهد. این مقدار به صورت زیر به دست می آید:

$$A^{\pi}(s, a) = Q^{\pi}(s, a) - V^{\pi}(s).$$

در فرمول بالا **Q value** ارزش یک اکشن مشخص در **state** داده شده را می دهد و **V value** ارزش **state** داده شده را بدون در نظر گرفتن عمل انجام شده می دهد. بنابراین به طور شهودی **advantage value** نشان می دهد که انتخاب یک عمل نسبت به بقیه، در حالت داده شده چقدر سودمند است.

حالا برای ترکیب یا تجميع این دو استریم باید چیکار کرد؟
 با توجه به تعريف advantage value، می‌توان این دو را به صورت زیر جمع زد تا خروجی شبکه به دست آید:

$$Q(s, a; \theta, \alpha, \beta) = V(s; \theta, \beta) + A(s, a; \theta, \alpha),$$

اما این کار مسئله ایجاد میکند چون جمع این دو مقدار غیر قابل شناسایی است و با گرفتن Q value نمی‌توان مقادیر A و V را منحصر به فرد بازیابی کرد که منجر به عملکرد ضعیف شبکه می‌شود. بنابراین آخرین ماژول شبکه، forward mapping را پیاده‌سازی می‌کند (دلیل استفاده از رابطه 9)

$$Q(s, a; \theta, \alpha, \beta) = V(s; \theta, \beta) + \left(A(s, a; \theta, \alpha) - \max_{a' \in |\mathcal{A}|} A(s, a'; \theta, \alpha) \right).$$

این رابطه function estimator advantage را وادار می‌کند تا advantage در عمل انتخاب شده برابر 0 شود.

البته میتوان به جای عملگر max از average استفاده کرد که معادله آن به صورت زیر است:

$$Q(s, a; \theta, \alpha, \beta) = V(s; \theta, \beta) + \left(A(s, a; \theta, \alpha) - \frac{1}{|\mathcal{A}|} \sum_{a'} A(s, a'; \theta, \alpha) \right). \quad (9)$$